

РЕШЕНИЕ

№ 12978

гр. София, 14.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в публично заседание на 10.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **117** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5, изр. 1-во от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба на Б. Б. П.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв.А. Т. със съдебен адрес: [населено място], [улица] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3639 от 13.12.2023г. (ЗППАМ) издадена от Д. Н. – младши автоконтрольор в 01 група, 01 сектор, в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

Жалбоподателят счита заповедта за необоснована, неправилна и незаконосъобразна. Моли се същата да бъде отменена. Претендира присъждане на разноски.

Жалбоподателят, редовно призован – не се явява, не се представлява.

Ответникът – младши автоконтрольор в 01 група, 01 сектор, в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

13.12.2023г. в [населено място], на [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]била извършена полицейска проверка от служители на ОСПС-СДВР на Б. П..На място пристигнал и

екип на ОПП и водача бил тестван с техническо средство DrugTest 5000 с фабричен номер ARJF – 0040, проба №323, който отчел положителен резултат за употреба на наркотични вещества и техните аналози. Съставен бил АУАН Серия GA №990476/13.12.2023г. за това, че на същата дата в 00,05 часа в [населено място], по на [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]управлява л.а. М. ГЛА 250 с рег. номер СВ 8677 ТН, собственост на „Инфинион“ ЕООД, след употреба на наркотични вещества и техните аналози. На водача е издаден талон за медицинско изследване с номер 0058683 във ВМА [населено място].

При тези обстоятелства, издателят на акта е счел, че са налице предпоставките на 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП и е издал оспорваната заповед - ЗППАМ № 3639/13.12.2023 г., с която е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“. Отнето е свидетелството за правоуправление на МПС №[ЕИК].

По преписката са представени и докладна записка от 13.12.2023г., Справка картон на водача, Заповед № 8121з-1496/06.12.2016 г., Заповед №513з-7565/07.10.2016г., Заповед №513з-5070/21.07.2015г., Заповед №8121з-1524/09.12.2016г. и Заповед №6400/07.07.2023г. относно определяне на служби за контрол по ЗДвП, относно определяне на длъжности лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, б. „а“ и т. 6 ЗДвП и относно възлагане на функции по общото и непосредствено ръководство на МВР.

В хода на съдебното производство е представено като доказателство заключение на Съдебно химикотоксикологично експертиза раг.№И-7717/23.08.2024г. за определяне на концентрацията на алкохол и за химико-токсикологично изследване за установяване употреба на наркотични вещества или техните аналози изготвено от В. академия. От заключението се установява, че от извършените изследвания на жалбоподателя Б. Б. П., ЕГН: [ЕГН] се установило и доказало присъствие на наркотични вещества кокаин и негов метаболит в кръвта му.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, видно от входящия номер на подадената чрез административния орган жалба, от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган. Това обстоятелства се установява от приетата по делото, като доказателство Заповед на директора на СДВР, с която са определени служителите на ОПП - СДВР, които могат да налагат ПАМ по чл. 171, т. 1 от ЗДвП.

Обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма и притежава задължителните реквизити, визирани в чл. 171, т. 1 от ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В същата са посочени фактическите обстоятелства, възприети от органа, поради което съдът намира, че заповедта е мотивирана и доводите на жалбоподателя в тази насока са неоснователни. Издаването на ПАМ е въз основа на АУАН, който е посочен в обжалваната заповед с номер и дата. Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.ІІІ.1975 г., ОСГК на Върховния Съд, мотивите могат да препращат и към друг документ приложен по административната преписка.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита жалбоподателя.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химикотоксикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химикотоксикологично лабораторно изследване се прилага ПАМ – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

От съставения АУАН се установява, че водачът е бил изпробван за употреба на наркотични вещества и техни аналози, с техническо средство DrugTest 5000 с фабричен номер ARJF – 0040, проба №323, което е отчело положителен резултат за употреба на наркотични вещества. От представения талон за медицинско изследване и съответно от Заключение на Съдебно химикотоксикологично експертиза раг.№ И-7717/23.08.2024г. за определяне на концентрацията на алкохол и за химикотоксикологично изследване за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози изготвено от В. академия, се установява, че от извършените изследвания на жалбоподателя П. се установява и доказва присъствие на наркотични вещества кокаин в кръвта му.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП., редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното.

По делото не са ангажирани доказателства, оборващи отразените в АУАН факти, поради което съдът счита, че е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. АНО няма право на самостоятелна преценка относно налагането на предвидената ПАМ, а е длъжен да я наложи, тъй като действа в условията на обвързана компетентност.

В наложената ПАМ, В чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, е определен срокът за налагане на ПАМ до решаване на въпроса за отговорността на лицето, но за не повече от 18 месеца. Този е и посоченият срок на ПАМ в процесната заповед, поради което съдът приема, че същият е законосъобразен.

Органът е упражнил предоставеното му правомощие в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 80 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на Б. Б. П.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв.А. Т. със съдебен адрес:

[населено място], [улица] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3639 от 13.12.2023г. (ЗППАМ) издадена от Д. Н. – младши автоконтрольор в 01 група, 01 сектор, в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на жалбоподателя на основание чл. 171, т. 1, б." б" от ЗДвП, е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: